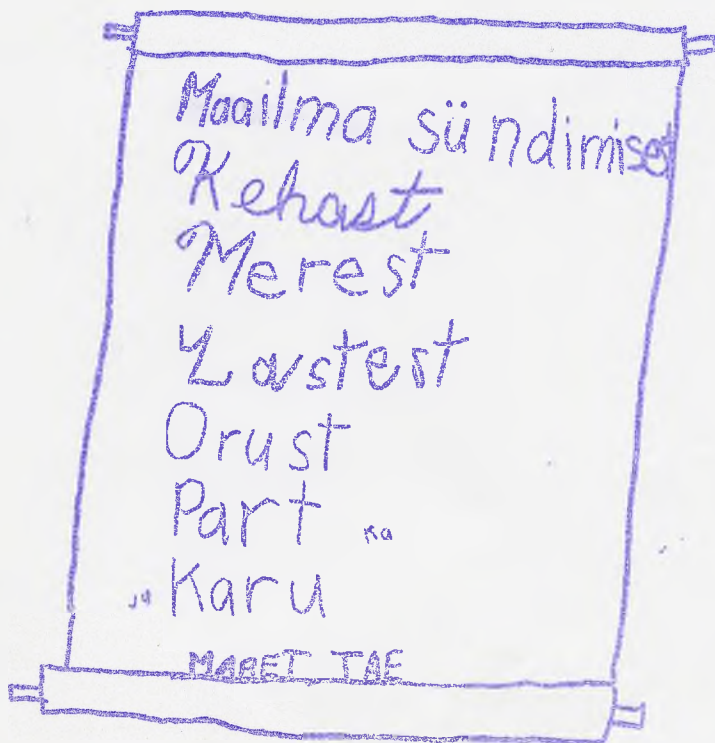

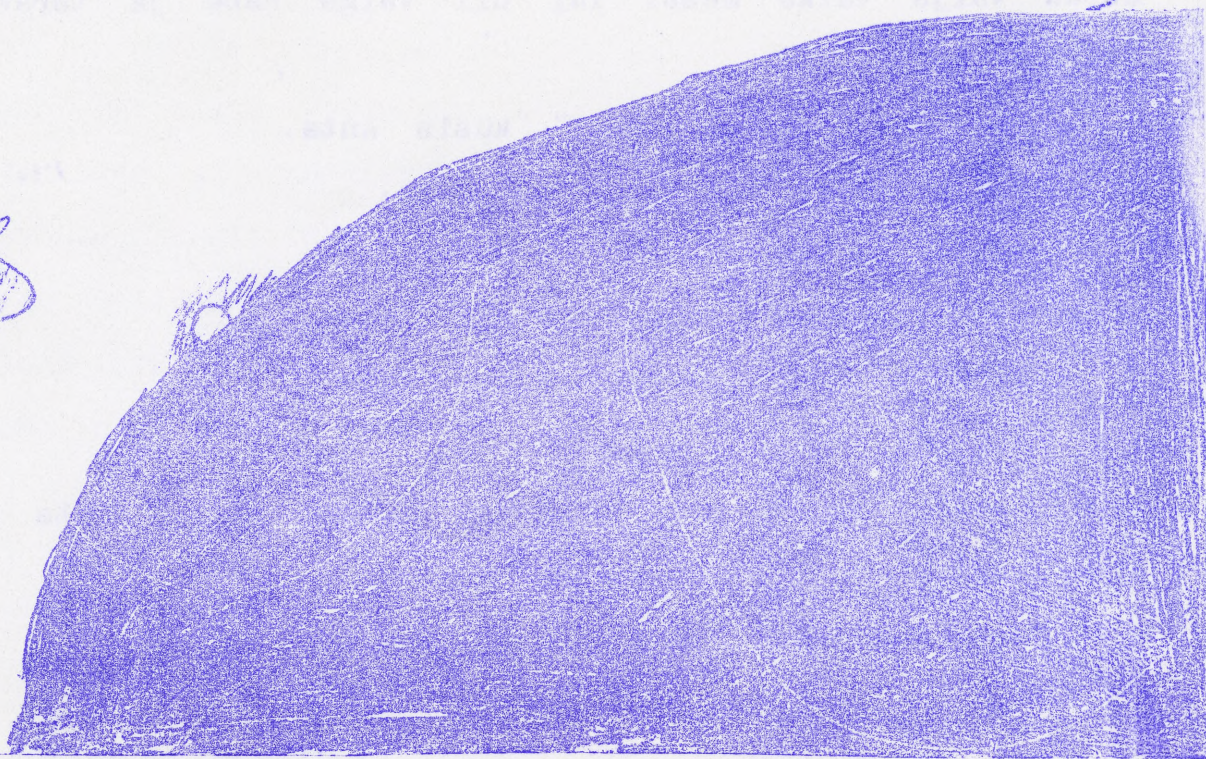
LOOD MILLEST?

Maaailma sündimine.

Kord kui oli sõda Jumala ja vanapagana vahel, hakkasid kaks tähte keerlema. Nad löid paganaid surnuks ja läksid ikka päikese poole. Üks täht lõi vastu ühte teist väiksemat tähte, kus peal istus haldjas. "Appi!" karjus haldjas. Järsku tähed löid kokku, käis suur plahvatus ja sääl oligi ümmargune must pall.

Haldjas lendas Jumala juurde tagasi, aga ta jättis oma imekepi maha. Järsku oli kõik roheline, siis punane, siis oranž, siis sinine, siis lilla, siis valge ja jälle roheline. Siis tulid kujud nagu puud, mäed, orud, rohi, lilled ja siis järsku oli maailm nagu ta täna on. Inimesi polnud. Imekepp on ikka maa peal, aga keegi ei tea kus.

3

Oru saladus.

Kord oli kahe mäe vahel ilus org. Ühe mäe küljel oli väike linn. Linna ääres oli väike maja, milles elasid Anne, Ants ja nende ema. Nad olid vaesed ja nende ema pidi tööl käima. Ühel päeval ema tuli koju ja ütles:

"Mul on nüüd halvem töö."

"Mis juhtus?" küsis Anne murelikult.

"Ma ei saa nüüd seletada, mu kurk valutab," vastas ema.

Järgmisel päeval Ants ja Anne läksid ilusa mäe tippu. Nad nägid sealt ilusat orgu.

"Oh kui ilus!" imestas Anne.

"Lähme sinna," ütles Ants.

"Jah," oli Anne kohe nõus.

"Ei." ütles väike hääl seene tagant.

"Kes see on?" küsis Anne hirmunult. Seene tagant astus välja väike mees. Tal oli valge habe ja teravate otstega kõrvad.

"Aga miks me ei tohi?" küsis Ants.

"Mulle öeldi nii," vastas mees.

"Miks?" küsis Anne.

"Oru saladus," vastas ta ja kadus.

"Mida me nüüd teeme?" küsis Ants.

"Kui me ainult saaksime orgu," vastas Anne.

Nad hakkasid mäest alla jooksuma. Järsku kukkus Ants ja Anne kukkus ka. "Ai!" karjus Anne.

Just siis tuli haldjas kivi tagant välja."

4

"Kui te orgu pääsete, siis saate ta saladuse teada," ütles haldjas ja ta kadus.

"Mis me nüüd teeme?" küsis Ants.

"Proovime orgu saada," vastas Anne. Nad hakkasid jälle mäest alla jooksa. Järsku - sulpsti! - kukkus Ants kiiresti jooksvasse jõkke ja - sulpsti! - Anne kukkus ka jõkke.

"Appi!" karjus Anne.

"Peame ainult jõest välja saama. Ai, mul läks vett suhu," ütles Ants.

"Ants, hoia sellest kivist kinni!" karjus Anne.

Ants krahmas kivist kinni ja püüdis Anne ka.

"Mida me nüüd teeme?" küsis Ants.

"Oh, vaata," ütles Anne. "Võta sellest puust kinni. Kuidagi nad said maale ja läksid edasi. Puud ja taimed kasvasid igal pool. Järsku mõlemad kukkusid sügavatesse aukudesse. Nad hoidsid juurtest ja kividest kinni. Ants sai august enne välja ja aitas Annet.

"Tule, Ants!" kutsus Anne hüpates, "oleme varsti seal." Nad jõudsid varsti orgu ja järsku läks kõik jälle ilusaks.

"Nüüd te saate nukkudega orus elada. Te võite ka nende kuningas ja kuninganna olla. Aga pidage meeles, et te võite ainult üks kord kuus orust välja tulla," ütles üks haldjas.

"Lähme kohe ema juurde ja toome ta siia," ütles Ants. Nende ema oli varsti seal ja nad jäid orgu elama.

5

Tedretäht.

Kati oli tüdruk. Tal olid tedretähed nina peal.
Mesikäpp oli karu. Lihtsalt pruun karu.

Ühel talvepäeval nägi Kati Mesikäppa. Ta ei kartnud, sest tedretähtedega tüdrukud ei karda.

"Tere," ütles Mesikäpp.

"Tere, tule kõndima," vastas Kati.

Tee ääres nägid nad lumepalli.

"See on lumepall," ütles Mesikäpp.

"Muidugi," vastas Kati.

"See on valge," ütles Mesikäpp.

"Muidugi," vastas Kati.

"Viska üles ja lase kukkuda," ütles Kati Tedretäht.

Nad tegid seda ja nende ees oli suur vabrik.

"Mine sisse," ütles Tedretäht.

Nad läksid sisse ja sees oli suur masinavärk. Mesikäpp puudutas nuppu ja maha kukkus lumepall. Pall läks katki ja kombud veeresid välja. Nad sõid kombud ära.

Kõige lõpus oli kuus kraani. Esimesest kraanist tuli mett, teisest soodavett, kolmandast kakaod, neljandast teed, viiendast piima ja kuuendast vett.

"Ma hakkan siin elama," ütles Mesikäpp.

"Mina ka," ütles Kati. Ja nad jäidki.

Teele.

Nüüdsel ajal on üks väike mets. See on põhja pool Kanadas. Selles metsas on maja. Majas on surnud mees. Majas ei ole sööki. Metsa ääres on kogu. See on tüdruk, mehe tütar. Ta kõnnib tee poole. Seljas on tal kott. Kotis on toitu.

See oli vaeslaps. Ta nimi oli Teele. Teele tahtis linna jõuda ja kodu leida.

Ta jõudis tee äärde ja ootas. Lõpuks tuligi see, mida ta ootas. Üks vanker.

"Bonjour," ütles mees.

"Ah, um, aa, bonjo," vastas Teele, kes ei saanud aru prantsuse keelest.

"Parlais vous Francais?" küsis mees.

"Oo aa maa" alustas Teele.

"Oo aa bäh." karjus mees ja läks edasi. Teele läks ka edasi. Tal oli must kleit seljas, mis ulatus ta põlvedeni ja suured saapad ja ta juuksed ulatusid õlgadeni.

Lõpuks tuli teine vanker. Teele hüppas vankri tagumisele otsale, sest see vanker ei oodanud. Oli pikk sõit. Lõpuks vanker peatus ja inimesed hakkasid sööma. Teele läks edasi ja siis hakkas ka sööma.

Lõpuks jõudis ta linna. Ta arvas, et ta peaks otsima kodu. Ta koputas esimesele uksele. Seal elas üks vana kuri mees. Kui Teele koputas, oli ta kuri, sest ta luges parajasti ajalehte. Ta viskas ühe vana kingaga, sest tal oli vanade kingade kogu viskamiseks. Teele põikas kõrvale ja king ei tabanud teda. Sellel öösel ta magas puu all.

Järgmisel päeval, kui ta kõndis mööda teed, küsis üks tädi: "Kus on su ema või isa?"

"Mul ei ole," vastas Teele.

"Vaene laps," ütles tädi. "Kas sa tahad minuga elada?"

"Jah."

Kui nad jõudsid koju, nägi Teele palju teisi lapsi.

Ta kõige parem sõber oli Mari.

Part kampsunis.

Ühel päeval üks tüdruk, kelle nimi oli Kati nägi kuidas pardipojad tulid munadest välja. Kati elas talus kahe õe ja kahe vennaga.

Mari nägi, kuidas emapart ei lasknud ühel pojalt süüa. Mari hakkas talle süüa andma.

"Mis sa teed?" küsis Anne.

"Ma annan pardile toitu," vastas Mari.

Anne "Sa oled loll!" hüüdis Kati, kellele ei meeldinud Mari.
"oli 4, Kati 9, Mari 10 1/2, Paul 12 ja Peeter 13.

"Jah oled," ütles Paul.

"Ole vait, loll!" ütles Mari.

"Ära kakle," ohkas Peeter.

"Miks?" küsis Kati.

"Mari annab pardile toitu," ütles Anne.

"Nad vaidlesid kaua, aga Mari ikka hoolitses pardi eest.

Nädal läks mööda ja Karl tuli neile külla. Ainult ema ja Mari andsid Karlile kingi. Emal oli kampsun ja Maril part.

Oh, aitäh!" hüüdis Karl, kui ta sai kingitused.
Part "puges kampsunisse ja Karl naeris:

"See on tema uus kodu."

"Ja part elab kampsunis.

Mary päev.

Oli aasta 1830. Mary kõndis väsinult mööda teed Inglismaal. Oli varahommik. Ta ema ja isa olid joodikud. Kui Mary ühte suurde majja jõudis, ootas teda üks mees kepiga.

"Pese köögi põrand puhtaks, kata lauda, tee putru, Pese söögitoa põrand puhtaks, tee voodid korda esimeses, viiendas, teises ja neljandas toas. Ruttu!" karjus mees.

Mary tegi ruttu, aga ikka võttis tund aega. Kui ta tuli mehe juurde, ütles mees: "Klopi vaibad, paranda riideid, pese pesu, too vett ja pese aknaid. Ruttu!"

Mary tegi seda ja siis mees saatis ta minema. Mary päris nimi oli Flunky, sest ta ema ja isa olid purjus, kui nad taale nime panid.

Ta kõndis mööda teed. Siis ta jõudis ühte majja. Üks tädi seal andis talle toitu.

Terve pealelõuna ta palus inimestelt raha ja toitu. Lõpuks ta sai küllalt raha, et osta kolm kuklit ja klaasi piima. Siis ta pidi veel kellelegi tööd tegema.

Lõpuks läks ta magama ja teadis, et varsti on tal küllalt raha, et teki osta.

Meie keha.

Ma nüüd jutustan teile, missugune minu arvates on meie keha seestpoolt. Ma muidugi tean, et see päris mood on õige, aga mulle meeldib teistmoodi mõelda, kuidas pea ja keha on.

Pea sees on kast ja iga kord, kui sa õpid, midagi kirjutatakse paberile ja pannakse kasti. Kui üks kast on täis, siis tehakse uus. Kui sa mõtled, siis peas keegi otsib seda paberit, millele on kirjutatud, mida sa tahad teada.

Kui sa oled vana (umbes seitsekümmend), siis sul peaks olema neli kasti. Kui sa oled üheksa, siis sul peaks olema üks kast, mis on täis. Kui sa oled loll, siis sul on ainult üks paberitükk, mis ütleb: "Kõia politseinikust eemale."

Kehas on kõigil kiire. (Antikehad töötavad seal.) Kõhus on neli veskit ja nende keskel on vabrik. Veskid ajavad toitu mööda õiget toru. Vabrikus tehakse toit kasulikuks ja kõik praht läheb neljanda veski juurde ja see ajab toidu teise tuppa (see on prügitiba). Kui toit tuleb suust sisse, läheb see mööda suurt toru, mis on nagu koridor. Laes ripuvad veresooned, seintel on toidutorud ja maas kõnnivad antikehad.

Süda on ühes toas, kus ainult kaks töolist saavad töötada. Mõlemad pumpavad pumpa, mis töötab nii, et üks suur pall lööb vastu südant. Iga kord, kui pall lööb vastu südant, ajab see verd veresoonde.

Antikehad.

Antikehad töötavad keha sees. Kui keegi on haige, siis antikehad lendavad ta suust sisse ja kõik pisilased kleepuvad antikehade külge. Siis antikehad lähevad tagasi Antikeha Paleesse. Seal nad käivad vannis ja kõik pisilased surevad vee sees. Siis nad panevad kõik pisilased masinasse, mis matab kõik pisilased. Kui keegi on väga, väga haige, siis antikehade kuninganna peab minema appi. Ta on kõigist parem. Tal on ekstra tugev vann. See tapab rohkem pisilasi, sest seal on eriti palju pisilasi. Kui antikehasid poleks, siis me varsti sureksime.

Miks on merevesi soolane.

Ükskord elas vaene mees. Ühel päeval, kui tal polnud leivakoorukestki süüa, tuli mees ta juurde ja ütles:

"Kui sa lähed Surmamäele ja tood mulle liha, ma annan sulle selle imekausi."

Mees läks Surmamäele ja otsis sealt liha. Viimaks leidis ta liha. Koduteel tulid vargas ja võtsid talt liha. Kurvalt läks ta koju. Kodus rääkis ta, mis oli juhtunud.

"Sa oled kausi võitnud," ütles teine mees. Vaene mees sai varsti rikkaks.

Ühel päeval tulid vargas ja viisid kausi paati. Paadis ütles üks mees kausile: "Vala meile soola ja ära kunagi peatu." Kauss tegi seda, aga paat vajus mere põhja ja soola ikka voolab mere põhjas.